

بررسی ایجاد ماهیان تراپلوبئید قزل آلای رنگین کمان (به وسیله شوک گرمایی) (*Oncorhynchus mykiss*)

محمد رضا کلباسی^(۱)، علی باقری^(۲)، محمد پور کاظمی^(۳) و حسین عبدالحی^(۴)

Kalbas_m@modares.ac.ir

۱ - گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، نور صندوق پستی: ۴۶۴۱۴-۳۵۶

۲ - انسستیتو تحقیقات بین المللی مامیان خاویاری، رشت صندوق پستی: ۴۱۶۳۵-۳۴۶۴

۳ - معاونت تکثیر و پرورش شرکت سهامی شیلات ایران، تهران خیابان فاطمی غربی، پلاک ۲۵۰

تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۸۱ تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۸۲

چکیده

در این تحقیق مناسب ترین دما و مدت شوک دهنی (شوک گرمایی) و زمان پس از لقاح جهت القاء تراپلوبئیدی در ماهی قزل آلای رنگین کمان مورد بررسی قرار گرفت. این امر با استفاده از شوک گرمایی ۲۸ درجه سانتیگراد در زمانهای متفاوت پس از لقاح (۴۹/۵، ۵۴، ۵۸/۵، ۶۳، ۶۷/۵، ۷۲، ۷۶/۵ و ۸۱ درجه - ساعت) و مدت زمانهای متفاوت شوک دهنی (۸، ۱۰ و ۱۲ دقیقه) اعمال گردید. تجزیه و تحلیل گسترشاهی خونی به روش اندازه گیری مساحت و حجم هسته ای و سلولی گلبولهای قرمز خون مشخص نمود که در تیمارهای مختلف، تراپلوبئیدی به میزان صفر تا ۷۵ درصد القاء گردیده است. لیکن بالاترین بازده تراپلوبئیدی در شوک گرمایی ۲۸ درجه سانتیگراد در زمان ۷۴ درجه - ساعت پس از لقاح و در مدت زمان شوک دهنی ۱۲ دقیقه حاصل گردید که در این تیمار بازده تراپلوبئیدی ۸/۴ درصد بوده است. تشخیص تراپلوبئیدی در ماهیان، به روش رنگ آمیزی نیترات نقره و تعیین حداکثر تعداد هستک ها در سلول نیز تأیید گردید. تعداد هستک ها در سلول های دیپلولوئید (۲۲) ۱ تا ۲ عدد و در سلول های تراپلوبئید (۴۲) ۳ تا ۴ عدد بود.

لغات کلیدی: قزل آلای رنگین کمان، *Oncorhynchus mykiss*، شوک گرمایی، تراپلوبئید،

یکی از روش‌های کاربردی ژنتیک و اصلاح نژاد در آبزیان القاء پلی‌بولوئیدی است که امروزه، در صنعت آبزی پروری جنبه اقتصادی پیدا نموده است (Gjedrem, 2000; Thorgaard, 1992). ماهیان تراپلوبنید به دلیل افزایش یک سری کروموزومی در تعداد کروموزومهای خود، ۳۷۲ کروموزومی محسوب می‌گردند و این ماهیان به دلیل اختلال در تقسیم میوز به هنگام گامتوزن عقیم تلقی شده و از رشد بیشتری برخوردار می‌گردند (Myers *et al.*, 1995؛ کلیاسی، ۱۳۷۲). ایجاد تراپلوبنیدی در ماهیان به دو روش مستقیم (القایی) و یا غیرمستقیم (غیر القایی) امکان پذیر می‌باشد. مبنای روش مستقیم، احتباس دومین گویچه قطبی پس از لقاد ب استفاده از شوک‌های محیطی می‌باشد. در روش غیر القایی ابتدا مولدین تراپلوبنید بر مبنای حذف اولین تقسیم جنبینی پس از لقاد، توسط شوک‌های محیطی تولید می‌گردند و سپس با آمیزش ماهیان تراپلوبنید ماده و دیپلوبنید نر ماهیان تراپلوبنید حاصل می‌شود. تمامی ماهی‌های حاصل از لقاد ماهیان تراپلوبنید با ماهیان دیپلوبنید، تراپلوبنید می‌باشند (Myers *et al.*, 1995). از مهمترین مزایای ماهیان تراپلوبنید می‌توان به افزایش رشد، کاهش ضربت تبدیل غذایی، بهبود کیفیت گوشت و افزایش درصد باقیماندگی اشاره نمود (Chourrout & Nakamaya, 1987). تجربه جهانی القاء پلی‌بولوئیدی در ماهیان قدمتی بیش از پنجاه سال دارد (کلیاسی، ۱۳۷۲) ولی از آنجا که القاء تراپلوبنیدی تابع شرایط محیطی و ویژگیهای مولدین محل انجام تحقیق می‌باشد، نتایج متفاوتی در این خصوص ارائه گردیده است (Chourrot & Chevassus, 1981؛ Refstie, 1981؛ Thorgaard *et al.*, 1981؛ Beck & Biggers, 1983؛ 1986؛ Chourrot & Chevassus, 1981؛ Refstie, 1981؛ Thorgaard *et al.*, 1981؛ Beck & Biggers, 1983؛ 1986؛ منظور بهینه‌سازی پارامترها و شرایط ایجاد ماهی قزلآلای تراپلوبنید این بررسی انجام پذیرفت.

مواد و روش کار

در این تحقیق که در کارگاه تکثیر و پژوهش ماهی شهید باهنر کلاردشت انجام پذیرفت از مخلوط تخمک ۳ ماهی مولد ماده با میانگین سن ۲ تا ۳ سال، متوسط طول کل ۴۸ سانتی‌متر و میانگین وزن ۲/۵۰۰ کیلوگرم استفاده شد. لقاد به روش خشک و با استفاده از مخلوط اسپرم ۳ ماهی مولد نر ۱ تا ۲ ساله انجام شد. شوک گرمایی در آکواریوم شیشه‌ای مجهز به دو عدد بخاری آکواریوم فرانسوی رنا با ترمومترات

حرارتی قابل کنترل، توان با هوادهی انجام پذیرفت. در این خصوص شوک گرمایی ۲۸ درجه سانتیگراد (کلیاسی، ۱۳۷۲) در زمان‌های متفاوت پس از لقاح (۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹/۵، ۵/۴، ۵/۳، ۵/۲، ۵/۱) و ۸۱ درجه ساعت (و مدت زمان‌های متفاوت شوک دهی (۸، ۱۰ و ۱۲ دقیقه) در نظر گرفته شد. برای هر تیمار از ۵۰۰ ساعت لقاح یافته استفاده گردید و در گروه شاهد نیز از تخمها مذکور بدون تیمار شوک دهی استفاده شد. تخم لقاح یافته استفاده گردید و در گروه شاهد نیز از تخمها مذکور بدون تیمار شوک دهی استفاده شد. پس از شوک دهی و انتقال تخم‌ها به صورت تصادفی در انکوباسیونهای تقسیم شده، مراحل تکاملی لاروها مورد مطالعه قرار گرفت. در این خصوص ضمن ثبت روزانه تغییرات دمای آب، درجه - روز مراحل مختلف تکاملی، میزان باقیماندگی لاروها در تیمارهای مختلف محاسبه گردید. تشخیص تترابلولئیدی به روش اندازه‌گیری حجم و مساحت هسته‌ای و سلولی گلبولهای قرمز صورت پذیرفت. در این خصوص از هر تیمار ۱۰ نمونه بطور تصادفی انتخاب و از آنها گسترش خونی تهیه و پس از رنگ‌آمیزی با گیمسای ۹ درصد، طول و عرض هسته و سلول گلبول قرمز توسط میکرومتر اندازه‌گیری شد و با استفاده از رابطه ۱، حجم و مساحت هسته و سلول گلبولهای قرمز محاسبه گردید (Wolters, 1981).

$$(4/3) \times \pi \times a \times b^2 = \text{حجم هسته یا سلول گلبول قرمز} \quad (\text{رابطه ۱})$$

$$a = \text{نصف محور بزرگ} \quad b = \text{محور کوچک}$$

$$a \times b \times \pi/4 = \text{مساحت هسته یا سلول گلبول قرمز}$$

$$a = \text{محور بزرگ} \quad b = \text{محور کوچک}$$

همچنین به منظور تأیید روش مذکور تعداد هستک‌های حداقل ۱۰۰ سلول در نمونه‌های دیپلولئید و تترابلولئید به روش Gold شمارش و مقایسه گردید. این روش شامل رنگ‌آمیزی سلولهای آبشش پس از هیپوتونیزاسیون و با استفاده از رنگ اختصاصی نیترات نقره بود که در نتیجه حداکثر تعداد هستک‌ها در سلول تعیین گردید. رنگ‌آمیزی نیترات نقره در واقع برای شناسایی مناطق فعال NORs در سری کروموزوم‌ها به کار می‌رود (Gold, 1990). درصد تترابلولئیدی تیمارهای مختلف با استفاده از رابطه ۲ و بازده تترابلولئیدی با استفاده از رابطه ۳ محاسبه گردید.

$$\frac{\text{تعداد ماهیان تترابلولئید}}{\text{تعداد ماهیان تترابلولئید} + \text{تعداد ماهیان دیپلولئید}} \times 100 = \text{درصد القاء تترابلولئیدی} : (\text{رابطه ۲})$$

$$\frac{\text{میزان باقیماندگی لاروها تا مرحله شنای عمودی} \times \text{درصد تترابلولئیدی}}{100} = \text{بازده تترابلولئیدی} : (\text{رابطه ۳})$$

پس از تأیید نرمالیتی داده‌های آماری مربوط به نتایج درصد باقیماندگی، درصد القا و بازده تترابلوبنیدی با آزمون کولموگوروف - اسمیرنوف، با استفاده از آنالیز واریانس در قالب طرح فاکتوریل داده‌ها مورد پردازش قرار گرفت و برای مقایسه تک تک تیمارها با یکدیگر از آزمون LSD با سطح اعتماد ۹۹ درصد استفاده شد. برای مقایسه پارامترهای مربوط به سنجش سلولهای خونی از آزمون غیر پارامتریک Mann-whitney در دو گروه ماهیان دیبلوبنید و تترابلوبنید با سطح اعتماد آزمون ۹۹ درصد استفاده گردید.

نتایج

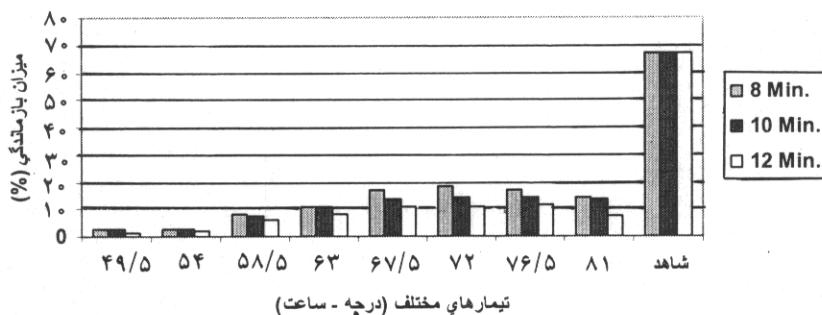
متوسط دمای آب کارگاه در طول مدت آزمایش $1 \pm 0.5^{\circ}\text{C}$ درجه سانتیگراد بود. در این آزمایشات، مدت مرحله لقاد تا چشم زدنگی بصور متوسط ۱۷۱ درجه - روز، لقاد تا آغاز تفریخ ۳۳۳ درجه - روز و لقاد تا شروع تغذیه فعال ۵۱۳ درجه - روز محاسبه گردید. همچنین درصد باقیماندگی لاروها از لقاد تا شناخت عمودی برای گروه شاهد و تیمارهای مختلف تعیین شد (نمودار ۱). نتایج اندازه‌گیری طول و عرض هسته‌ای و سلول گلبول قرمز، که بر روی ۵۰۰ گسترش خونی بعمل آمد، نشان می‌دهد که بین اندازه هسته و سلول گلبول قرمز تترابلوبنید نسبت به ماهیان دیبلوبنید اختلاف معنی‌دار وجود دارد ($P < 0.01$) و در مجموع نسبت ارقام دیبلوبنید به تترابلوبنید در مورد طول هسته ۱:۱/۶۵، عرض هسته ۱:۱/۵۶، سطح هسته ۱:۲/۵۷، حجم هسته ۳:۹/۸ و در مورد طول سلول ۱:۱/۵۸، عرض سلول ۱:۱/۵، سطح سلول ۱:۲/۳۹ و حجم سلول ۱:۳/۶ بدست آمد (شکل ۱).

نتایج حاصل از بررسی تعداد هستک‌ها در سلول به منظور تأیید القا تترابلوبنیدی، مشخص نمود که سلولهای تترابلوبنید حاوی ۳ تا ۴ عدد هستک می‌باشند در حالی که سلولهای دیبلوبنید حاوی ۱ تا ۲ عدد هستک در هر سلول بودند. همچنین هستک‌های تترابلوبنید از نظر سطح، کمی بزرگتر از هستک‌های دیبلوبنید به نظر می‌رسند (شکل ۲).

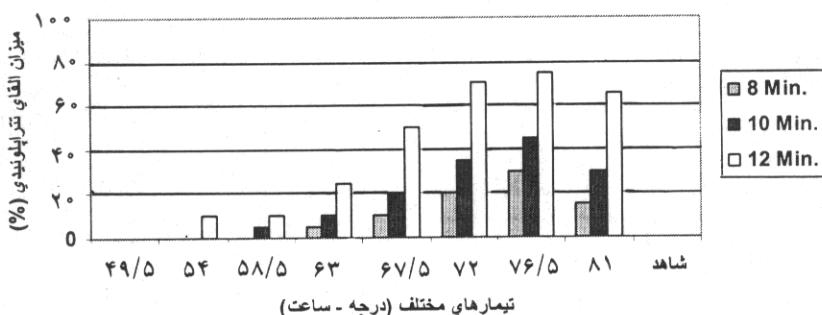
نتایج نهایی مبین آن است که تترابلوبنیدی به میزان صفر تا ۷۵ درصد در تیمارهای مختلف القاء گردیده است لیکن در گروه شاهد هیچ نمونه تترابلوبنید مشاهده نگردید (نمودار ۲). میزان باقیماندگی لاروها در تیمارهای مختلف ۱۳ تا ۱۸ درصد و در گروه شاهد حداقل باقیماندگی ۶۷ درصد ثبت گردید.

Archive of SID

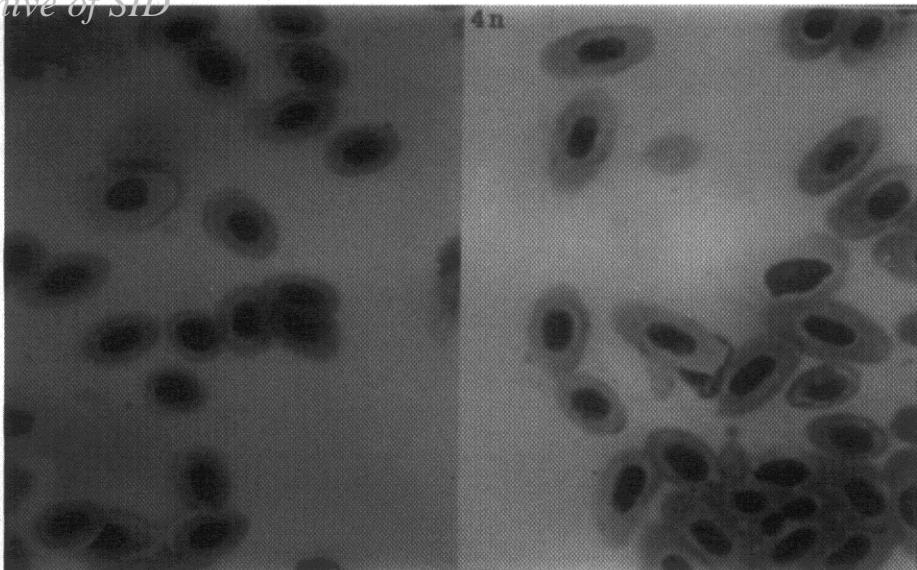
براساس رابطه ۳ بیشترین بازده تتراپلوبئیدی در شوک گرمایی ۲۸ درجه سانتیگراد به مدت ۱۴ دقیقه و در زمان ۷۲ تا ۷۶/۵ درجه - ساعت پس از لقاح حاصل گردیده و متوسط درصد تتراپلوبئیدی در این تیمار ۸/۴ درصد بوده است (P<0.01) (نمودار ۳).

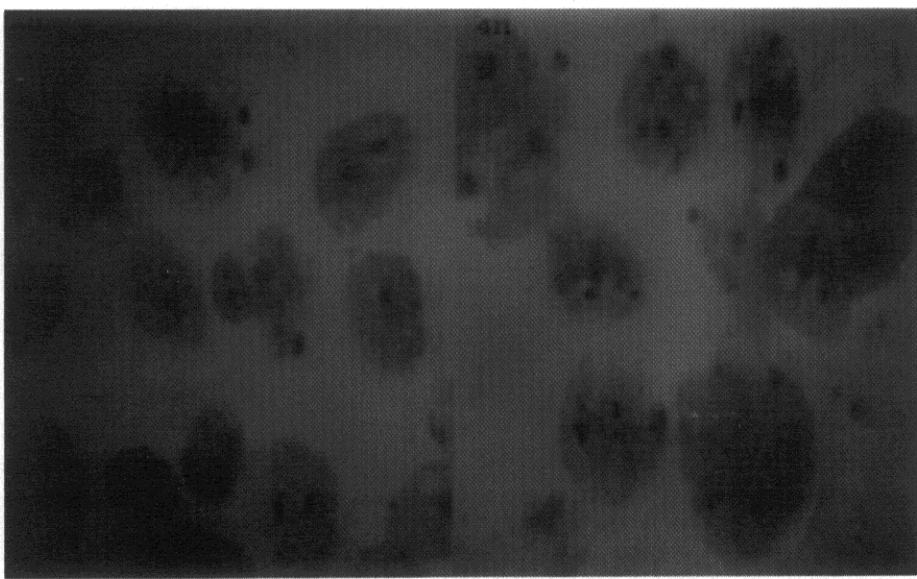
نمودار ۱: میانگین درصد باقیماندگی از لقاح تا شنای فعال در ماهی قزلآلای رنگین کمان

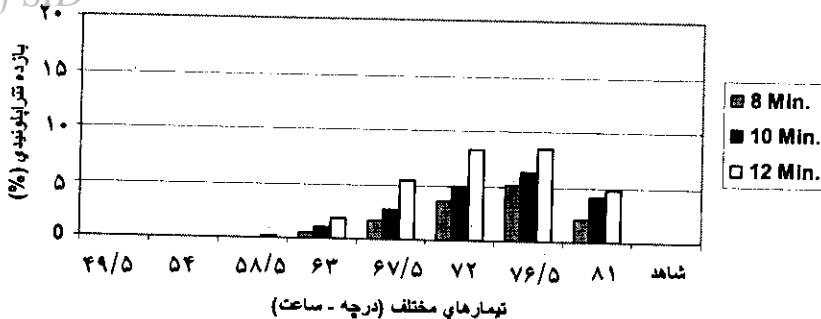
نمودار ۲: میانگین درصد القاء تتراپلوبئیدی در ماهی قزلآلای رنگین کمان

شکل ۱: مقایسه گلبول قرمز دیپلوبنید ($2n$) و گلبول قرمز تراپلوبنید ($4n$) ماهی قزل آلای رنگین کمان (بزرگنمایی $\times 100$)

شکل ۲: تعداد هستکها در سلول دیپلوبنید ($2n$) و سلول تراپلوبنید ماهی قزلآلای رنگین کمان ($4n$) (بزرگنمایی $\times 100$)

نمودار ۳: میانگین بازده تترابلولئیدی در ماهی قزلآلای رنگین کمان

بحث

در القاء تترابلولئیدی بوسیله شوک گرمایی، با افزایش دما در حد القاء تترابلولئیدی بالا می‌رود ولی این امر منجر به کاهش درصد باقیماندگی لاروهای تحت تیمار می‌شود (Quillet *et al.*, 1988). این پدیده در تیمارهای مختلف این تحقیق نیز تأیید گردید. بنابراین بهینه‌سازی فاکتور بازده تترابلولئیدی ضروری است. از آنجاکه هدف از این گونه مطالعات تولید انبیه ماهیان برواری نمی‌باشد لذا دستیابی به بیوتکنیک تولید مولدهای تترابلولئید بعنوان منبع تأمین تخم ۲۲ کروموزومی جهت تولید انبیه ماهیان تربیلولئید به روش غیرالقایی بسیار حائز اهمیت است. Thorgaard و همکاران در سال ۱۹۸۱ شرایط بهینه برای القاء تترابلولئیدی قزلآلای رنگین کمان را مدت زمان ۵ ساعت پس از لقاح و به مدت یک دقیقه در دمای ۳۶ درجه سانتی‌گراد ذکر نموده‌اند. Refstie و همکاران در سال ۱۹۸۱ با استفاده از شوک شیمیایی سیتوکالازین B روی تخم‌های لقاح یافته قزلآلای بهترین نتیجه را در غلظت $10\text{ }\mu\text{g/ml}$ و در زمان ۴۵ تا ۷۰ دقیقه در ساعت پس از لقاح گزارش نموده‌اند. Chourrot در سال ۱۹۸۲ شوک حرارتی ۲۸ درجه سانتی‌گراد را در مدت زمان ۸:۳۰ ساعت پس از لقاح و به مدت ۱۴ دقیقه مؤثر می‌داند. Beck & Biggers در سال ۱۹۸۳ بهترین نتایج را از شوک فشار هیدرواستاتیک در مدت زمان ۴۸۰ دقیقه پس از لقاح و در فشار 8000 psi به مدت ۱۰ دقیقه بدست آورده‌اند. بررسی حاضر نشان داد که اعمال شوک گرمایی روشی مناسب برای حذف اولین تقسیم جنینی و در نتیجه القاء تترابلولئیدی می‌باشد. نتایج بدست آمده با نتایج (Chourrout, 1982 ; Myers *et al.*, 1986 ; Quillet *et al.*, 1988) بعضی از محققین همخوانی دارد.

ولی در مورد درصد بقا و میزان القاء ترایپلولوئیدی نتایج متفاوت بدست آمده است. میزان درصد القاء در ترایپلولوئیدی در تیمار بهینه ۸۰ تا ۱۰۰ درصد، گزارش شده است و این درحالی است که حداقل درصد القاء در این تحقیق، ۷۵ درصد بوده است. Lou & Purdom, 1984 اظهار می‌دارند که اختلافاتی که در زمینه انتخاب تیمار بهینه گزارش می‌شود ممکن است به کیفیت تخم‌ها، میزان رسیدگی مولدین و یا حساسیت آنها در مناطق مختلف و ساختار ژنتیکی مولدین مربوط باشد و حساسیت تخم‌های لقا یافته پس از اعمال شوک دهنی نسبت به دستکاری‌ها و عوامل محیطی بیشتر می‌شود. در بررسی حاضر از عواملی که باعث کاهش درصد باقیماندگی در تیمارهای مختلف گردیده می‌توان به شرایط نامطلوب آب کارگاه در زمان اجرای تحقیق و گل‌آلوگی بیش از حد آب، ناشی از سیلابی شدن آب ورودی به کارگاه اشاره نمود. بنحویکه در گروه شاهد نیز تلفاتی در حدود ۳۳ درصد را ایجاد نمود و این امر می‌تواند روی باقیماندگی تیمارها اثر منفی داشته باشد. به هر حال تکرار این آزمایشات در شرایط مطلوبتر می‌تواند در جهت اخذ نتایج دقیق‌تر مؤثر واقع گردد. گرچه امروزه استفاده اقتصادی از شوکهای گرمایی به دلیل تکنیک ساده و ارزان آن برای القا پلی‌بلوندی بسیار معمول شده است، ولی آزمایشات نشان داده است که استفاده از شوک گرمایی در مقایسه با شوک فشار باعث افزایش ناهنجاری و بد شکلی و کاهش درصد بقاء می‌شود. ولی نسبت به کاربرد شوک شیمیایی دارای مضرات کمتری است (Quillet *et al.*, 1988). از آنجاکه این تحقیق در کارگاه تکثیر و پرورش آزاد ماهیان شهید با هنر کلاردشت انجام یذیرفته است عواملی از قبیل کیفیت آب، کیفیت تغذیه و نژاد مولدین بر کیفیت مواد تناسلی آنها مؤثر بوده و نتایج حاصل کاملاً تحت تأثیر عوامل فوق بوده‌اند. بنابراین بهتر است به منظور بررسی اینگونه عوامل، آزمایشات مشابهی در سایر کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهی قزلآلای رنگین کمان بعمل آمده و نتایج نهایی مورد ارزیابی قرار گیرد.

منابع

کلباسی، م.ر.، ۱۳۷۲. القاء ترایپلولوئیدی در ماهی قزلآلای رنگین کمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۰ صفحه.

Beck, M.L. ; Biggers, C.J., 1983. Erythrocyte measurements of diploid and triploid *Ctenopharyngodon idella* & *Hoploptalmichthys nobilis* hybrids. J. Fish. Biol. Vol. 33(1): 11-16.

Chourrout, D. , 1982. Tetraploidy induced by heat shock in the rainbow trout (*Salmo gairdneri* R.) Nutr. Develop., Vol. 22, No. 3, pp.569-574.

Chourrout, D. and Chevassus, B. , 1986. Production of second generation triploid and tetraploid rainbow trout by mating tetraploid males and diploid females- potential of tetraploid fish. Theoretical and applied genetics. Vol. 72, pp.193-206.

Chourrout, D. and Nakamaya, 1987. Chromosome studies of progenies of tetraploid female rainbow trout. Theoretical and applied genetics. Vol. 74, pp.687-692.

Gjedrem, T. , 2000. Genetic improvement of cold-water fish species. Aquaculture Research. Vol. 31, pp.25-33.

Gold, J.R. , 1990. Improved method for working with fish chromosomes with a review of metaphase chromosome banding. J. Fish. Biol. Vol. 37, pp.563-575.

Lou, Y.D. and Purdom, C.E. , 1984. Polyploidy indicate by hydrostatic pressure in rainbow trout. J. Fish. Biol. Vol. 25, pp.345-351.

Myers, J.M ; Powell, S.F. and McAndrew, B.J. , 1995. Induction of tetraploidy in brown trout (*Salmo trutta*) using hydrostatic pressure. Aquaculture Research. Vol. 26, pp.229-232.

Myers, J. ; Iwamoto, R.N. and Hershberger, W.K. , 1986. The introduction of tetraploidy in salmonids. Journal of the World Aquaculture Society, Vol. 17, pp.1-17.

Quillet, E. ; Chevassus, B. and Devaux, A. , 1988. Timing and duration of hatching in gynogenetic, triploid, tetraploid and hybrid progenies in rainbow trout. Genet. Sel. Evol., Vol. 20, pp.199-210.

Refstie, J. , 1981. Tetraploid rainbow trout produced by cytochalasin B. Aquaculture.

Archive of SID
Vol. 10, pp.64-65.

Thorgaard, G.H., 1992. Application of genetic technologies to rainbow trout. The Rainbow Trout. Vol. 100, No. 1-3, pp.85-97.

Thorgaard, G.H. ; Jazwin, M.E. and Stir, A.R. , 1981. Polyploidy induced by heat shock in rainbow trout: high interference over long map distance. Genetics. Vol. 103, pp.771-783.

Wolters, W.R. , 1981. Erythrocyte nuclear measurement of diploid and triploid channel catfish. J. Fish. Biol. Vol. 20, pp.253-258.